

Rummel József - Bormese

Borból lettünk,
S borrá leszünk újra.
Szólt bölcsen a Múzsza,
S kortyolt tovább...

Poharában nedű gyöngyözött,
Majd eltűnt hirtelen.
Így lesz árva a pohár,
S gazdája nincstelen...

Ekkor jó egy szakértő,
S maradék borába beleszagol:
Zöld csizmában szüretelték,
Tokajban valahol.

S tudja, hogy a közelben
Virágzott a zsályá,
Sőt egy ujjnyit ferde volt
A gazdasszonynak szája.

Emellett a szüretet
Egy vak tehén is látta,
S a gazdát szüret után
A szeretője várta.

Borból lettünk,
S borrá leszünk újra.
Szólt ismét a Múzsza,
S kortyolt tovább...

Poharában nedű gyöngyözött,
Majd eltűnt hirtelen.
Így lesz árva a pohár,
S gazdája nincstelen...

Ekkor jó az üvegmíves,
A poharat nézi,
Hümmög, köhint s már biztos
Az egészszet érti.

Igazi jó német munka,
De bezzeg a talpa.
Valószínű, egy szláv mester
Keze is járt rajta.

S abban is biztos egészen,
Hogy az üvegfúvó Jürgen nevű,
S Frau takarító seprűje
Import-tölgyfa nyelvű.

Valamint, ha le-leejtik,
Megreped a pohár nyaka,
De el is törhet véletlenül,
Ha az ember tisztogatja.

Borból lettünk,
S borrá leszünk újra.
Szólt bölcsen a Múzsza,
S kortyolt tovább...

De poharában nedű már nincs.
Megrészegült, duplán-látnok.
S ágy helyett most várja őt
A puha, nyirkos Bacchus-árok...

forrás: www.poet.hu